

Universiteit
Leiden
The Netherlands

Annotation: Hof 's-Gravenhage 2002-12-19

Heerma van Voss, G.J.J.

Citation

Heerma van Voss, G. J. J. (2003). Annotation: Hof 's-Gravenhage 2002-12-19. *Or Informatie*, 2, 48-49. Retrieved from <https://hdl.handle.net/1887/14797>

Version: Not Applicable (or Unknown)

License: [Leiden University Non-exclusive license](#)

Downloaded from: <https://hdl.handle.net/1887/14797>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

Nogmaals vacaturestop en instemmingsrecht

Guus Heerma van Voss is
hoogleraar sociaal recht aan de
Universiteit Leiden

Onlangs werd in deze rubriek beschreven hoe de Rechtbank Den Haag de Minister van Justitie verplichtte om instemming van de Departementale Ondernemingsraad (DOR) te vragen alvorens een vacaturestop af te kondigen. Ik wees er op dat de uitspraak voor de hand lag. Toch heeft het Gerechtshof Den Haag in hoger beroep de Minister van Justitie alsnog gelijk gegeven. De Minister van Justitie had de DOR laten weten dat tot nader order een volledige vacaturestop (zowel intern als extern) zou gelden, met de in het regeerakkoord

overeengekomen taak om 7% te korten op de personele budgetten. De DOR vond dat hier sprake was van zowel een adviesrecht (wat betreft de in te vullen besparingen) als een instemmingsrecht (wat betreft de hieruit volgende wijziging in het aanstellingsbeleid).

Wat het tweede betreft kreeg de DOR in eerste instantie dus gelijk bij de voorzieningenrechter van de Rechtbank Den Haag. Het hof onderzoekt eerst of het besluit valt onder het instemmingsrecht. Het meent van niet,

op grond van de volgende redenering. 'Naar het oordeel van het hof is de onderhavige vacaturestop geen regeling op het gebied van het aanstellingsbeleid als bedoeld in art. 27 lid 1 sub e WOR. De in art. 27 WOR genoemde regelingen betreffen het sociale beleid binnen de onderneming.

Blijkens de parlementaire geschiedenis van de WOR is het niet de bedoeling geweest van de wetgever aan de ondernemingsraad een instemmingsrecht te geven met betrekking tot de vas

stelling of wijziging van primaire arbeidsvoorwaarden. In dat licht kan het besluit van de ondernemer om gedurende zekere tijd één werknemers aan te nemen of in bepaalde functies aan te stellen bezwaarlijk worden beschouwd als een besluit tot vaststelling, wijziging of intrekking van een regeling op het gebied van het aanstellingsbeleid of de instemming van de WOR bedoeld is kennelijk: de or, [HvV] behoeft. Dit besluit is immers nog fundamenteler dan een besluit op het gebied van de primaire arbeidsvoorwaarden ligt op het terrein waar overleg met de vakbonden voor de hand ligt.

De enkele omstandigheid dat is voorzien in de mogelijkheid om in individuele gevallen ontheffing van de vacaturestop te verlenen leidt niet tot een ander oordeel. Het karakter van de vacaturestop wijzigt daardoor immers niet wezenlijk.' Het Hof acht verder wel aannemelijk dat de toekomstige besluiten ter invulling van de taakstelling voor advies aan de DOR zullen moeten worden voorgelegd, maar ziet de vacaturestop niet als deelbesluit in dat kader. De vacaturestop beoogt immers niet de latere besluitvorming te beïnvloeden en loopt ook niet vooruit op die besluitvorming (Gerechtshof 's-Gravenhage 19 december 2002).

Commentaar

De redenering op grond waarvan het hof concludeert dat het instemmingsrecht niet van toepassing zou zijn op een vacaturestop is opvallend kort. Al eerder maakte de Hoge Raad uit dat arbeidsvoorwaarden niet onder het instemmingsrecht vallen. Het hof plaatst nu vacaturestops buiten het instemmingsrecht omdat het hier gaat om een 'nog fundamenteeler' zaak dan de arbeidsvoorwaarden.

Dit is een merkwaardige redenering. Arbeidsvoorwaarden vallen immers niet buiten het instemmingsrecht omdat deze zo fundamenteel zijn, maar omdat

hierover met de vakorganisaties pleegt te worden onderhandeld. In de geschiedenis van de WOR is niets gezegd over vacaturestops. Dat het hof meent dat een besluit tot een vacaturestop op een terrein ligt 'waar overleg met de vakbonden voor de hand ligt' is nogal gezocht. Uit de uitspraak valt althans niet op te maken dat de Minister van Justitie in dit geval overleg met de vakorganisaties heeft gevoerd.

De redeneertrant zegt in essentie dat de or niets mag zeggen over fundamentele kwesties. Zo is het gelukkig nog niet gesteld met de medezeggenschap in Nederland!